

Na sveti večer in na Božič bosta na spletu dve posebni izdaji OZNANIL z duhovnimi spodbudami ob praznični BOŽJI BESEDI. Teksti so v tiskanih oznanilih zaradi dolžine težje berljivi, lahko pa si jih ogledate na povezavi vipavska.eu - pod zavihkom TRENDI.

Navodila, kako bo v božičnem času z obiski po vaših družinah ste prejeli na 4. adventno nedeljo, ponovno objavim na praznik svete Družine.

Želim vam biti prinašalec božičnega veselja in ne morebitne okužbe, zato se bomo ravnali po vseh prepisih, tudi tako, da se bomo na kratko srečali pred vašim domom in skupaj zmolili molitev blagoslova.

ŽELIM VAM MIRU in ZDRAVJA. BOŽJI BLAGOSLOV IN VARSTVO BOŽJE MATERE MARIJE NAJ OBJAME VSE VAS.

ŽUPNIJA TOMAJ
OZNAJILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
BOŽIČ- GOSPODOVO ROJSTVO

Štev.:52b/LETO VIII.

25. DECEMBER 2020

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 1,1-18)

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a temà je ni sprejela. Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je

zaradi pričevanja, da bi namreč pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet.

Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga. In Beseda je meso postala in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice.

Janez je pričeval o njej in klical: »To je bil tisti, o katerem sem rekel: Ta, ki bo prišel za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz.« Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo. Postava je bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu. Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, on nam je razlózil.

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

BOŽIČ - GOSPODOVO ROJSTVO

Celotna naša vera je zajeta v tem Janezovem znamenitem izrazu. Na začetku Beseda, Logos. Logos v grščini je izraz z veliko pomeni: beseda, govor, zgodba, razlog, pomen. Božji glas, Logos, kliče nediferencirano celoto, da postane obljudeni vrt. Potem pokliče, naj bo moški in ženska. In smisel postane polnost življenja. Moč besede! Ta prepad pretvorite v zibelko, praznino v zore in sončne zahode, temo v svetlobo, tišino v dialog med ljubimci. Veličastna uvertura, ki se pripravlja na delo in sledi delovanju Logosa v odnosih z Bogom, svetom, ženskami in moškimi vseh časov. Je vir obstoja in to življenje se samo sporazumeva, širi, kot luč, ki sije v temi in v vsem stvarstvu, v razodetju, v učlovečenju Sina. On je tisti, ki omogoča spoznanje polnosti, Ljubezni, ki ji tema in nasilje zaman nasprotujeta. Janez Krstnik priča o njem, o Besedi, Edinorojenem in rojenem. Od njega smo prejeli milost in resnico. On, Beseda, Ljubezen, ljubljeni od Očeta, ljubimec, razodeva Očeta. Odrešenje se je dokončno pokazalo v Jezusu. Rešitev je več kot biti, to je poraz niča. Moč besede! Branje in ponovno branje te strani Janezovega evangelija danes vrača našemu Božiču, ki ga zaznamuje virus, ki nima usmiljenja za naše najdražje in ljubljene, močan, pristen pomen. Upam, da nihče več ne bo govoril o božični "poeziji", o "čarobnem vzdušju", o darilih pod drevesom. To je stran za odrasle, ki nimajo časa - ker je čas zdaj že kratek - za lovljenje potrošniških vrzeli, odtujevanje pobožnosti, mistificiranje in represivni alibiji. Na začetku je bila to Beseda. In Beseda, Logos, je bil Bog. In dal nam jo je, to Besedo, iz roda v rod, kot so se nam razodela prejšnja nedeljo, svoja čuda. To lahko storimo še danes, kljub razpršenosti naših jezikov, nestrinjanju naših misli, strahu, ki nas zajema, težavam, s katerimi se prepuščamo razorožujoči goloti besede in besed. Da, od danes moramo postati »poslušalci besede«. Koliko poskusov je bilo v tej smeri. Na vso grško filozofijo, začeni s Thalesom, je vedno vplivala obsedenost z iskanjem "prvotnega načela", ki se občasno prepozna v vodi, zraku, nedoločenem času, meglici, ognju. Šele s Heraklitom, pet stoletij pred Kristusom, je uveden koncept, ko se grškemu filozofu poraja iz akutne introspektivne sposobnosti, iz natančne analize samega sebe in človeške resničnosti v neko drugo smer. Logos, globoki zakon, ki stvari združuje, je v napetosti in harmoniji kontrastov in nasprotij, življenja-smrti, vojne-miru. Na začetku je bil tisti, ki je Beseda. Tudi za Janeza, najbolj grškega izmed evangelistov, je Beseda načelo urejanja, vendar ni "beseda" filozofa iz Efeza in klasične filozofije. Če sta za Heraklita »polemòs« izvor vsega vojna in nasilje, je za Janeza to načelo ljubezen. Ne nasilje, nasprotovanje, konflikt, ampak ljubezen. V Jezusu ni nasilja. Ampak to je ljubezen, ki se še danes izpodbija in izganja. Beseda "nasilno" v naši kulturi in načinu življenja še nikoli ni bila zatrta. Besedi ljubezni se posmehuje. Preroki so poslani, da umrejo zunaj mestnega obzidja. Razodetje je zastrto, odstranjeno. Za nas je danes napočil dan, da se odpravimo na drugačno pot. Popis nam tega seveda ne nalaga, ne radovednosti ne škode. Nametuje nam ga potreba po iskanju smisla obstoječega. Da bi nam pomagali razkriti to univerzalno razodetje..

Kam nas vodi ta pot? Če je naše iskanje iskreno, četudi se cesta otipa, otipa v temi, nas lahko vodi le do Luči.

Tista luč, ki sije v temi, tema pa je ni premagala ... Prava luč, tista, ki razsvetli vsakega človeka. To je pot, ki zahteva veliko potrpljenja. Večino časa smo navajeni brati sveto zgodovino in to je naša lastna človeška zgodovina, začenši od začetka, od nastanka do križa, od rojstva do smrti.

Če bi Janez napisal tako moteč in hkrati tako osvobajajoč prolog, bi lahko storil le nasprotno. Prisoten z Marijo pod križem, tistega tragičnega dne, ko se je raztrgala tančica v templju, se je kot v halucinacijskem blisku vrnil nazaj in prebral celotno zgodbo o Jezusu, tako kot bo Jezus z veliko potrpežljivostjo z učenci iz Emausa po njegovem vstajenju.

V krščanskem vesolju se vedno prebere vse od konca, od končne točke in v funkciji tega cilja se razkrije napaka prejšnjih perspektiv, da se nasilni in žrtveni mehanizmi razkrijejo. Samo s ponovnim branjem Jezusove zgodbe nazaj, tudi in predvsem danes, to je pravi božič, se vrača od vstajenja do smrti, do izdaje prijateljev, do zaničevanja in ponarejanja nenasilne besede, do izključenosti, izločenosti, tistega ubogega človeka, ki nima niti kamna, na katerega bi položil glavo, in gor, gor, do gostilne, ki ne želi sprejeti njega in njegovih zlomljenih staršev, do Heroda, ki išče, da ga ubije razumemo človeško zgodbo in odrešenje Jezusa, Očetove besede.

V zadnjih dneh se nekateri pritožujejo nad ukrepi v času epidemije, da medtem ko so nekatere trgovine zaprte za Covid 19, meje niso zaprte, da bi preprečili pohod migrantov. Ampak pogledajte: od tistega dne, ko dvema migrantoma, mlademu možu Jožefu in njegovi ženi Mariji, ki čakajo na porod, ni bilo mesta, kjer bi lahko rodila otroka. Ali se to na nek način ponavlja? In Marija, je vse te stvari hranila v svojem srcu. A ni vedno srečnega konca. Čeprav tema nikoli ni absolutna. Tudi v najbolj zatirajoči temi je vedno videti na koncu svetloba, je pomen. Tudi v najbolj neizmerni življenjski utrujenosti se vedno naredi počitek za onemogla stopala in utrujeno srce. Vedno obstaja spomin, četudi minljiv, na srečen čas, v katerem smo premagali krizo. Vemo, da bomo morda to lahko storili, ker smo to že storili ob drugi priložnosti. Nikoli tega upanja ne odstranite, nikoli! Ne, tema ne more zmagati, nima zadnje besede. Kljub vsemu lahko začnemo iz tega rahlega utrinka svetlobe narediti sebe, utrujene pare in družine, poslušalce Besede, glasnike in pričevalce odrešenja, kajti Božja beseda je postala zgodovina, pripoved, pripoved o odrešenju. Rešitev našega Boga so videli vsi konci zemlje. Pokličite vso zemljo Gospodu, kričite, veselite se s pesmimi radosti. Vesel božič! Skladba za življenjski pregled - Kako nameravamo preživeti božič? Ujetniki v potrošniških mitih? Vas skrbi kosilo in kakšen gost? Ali pa vas skrbi, da zaradi pandemije ne moremo praznovati? Ali kot priložnost, da ponovno vstopimo vase, se ponovno osredinimo in iščemo smisel, ki bi obstajal? - Ali znamo v vsakdanjih dogodkih, tudi najbolj banalnih, brati del velike, univerzalne zgodovine odrešenja? Kako premišljevati Besedo? Z razočaranjem? S pesimizmom? Z upanjem? Kakšno zavezo lahko sprejmemo danes, da bomo tudi sami postali poslušalci in oznanjevalci Besede? Stopimo na to pot brez strahu, marveč s pogumom in veseljem.